

עין משפט
גר מצוה

המצניע פרק עשירי שבת

מסורת הש"ס

(א) וזמן סיד תמו (ע"פ)
הנירסא תהיפך ועי' תרי"ט.
(ב) וזכרס דה' (ג) (חוספס)
הזכרס פתח (ד) לקמן ק"ה.
(ה) זיק פתח: וזכרס וזמלס
לישכ דתת ע"פ (ו) ופי'
מירס"י כפסחיס ה' ועמ"ש
רש"י לקמן קס"ה. (ז) (למיל)
סכ"ה (ח) לקמן קס"ה. מירסין
לח"ה (י) ופי' חיס' לקמן דה'
דיה רש"ה (כ) וזכרס יח.
(כ"א) ודף דה"ה. סין
כחפס"ה. (כ"ב) סיד לרף דה'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה יכול וכו' ומין
בשמיני מיני החוצץ לכלי
שאינו מין הרמס הוא
דבציא היא:

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הערה א'

[א] גב' הסוס תמחל על
ידו התמיד סו' ל"ל להסוך
נכמ"ס נמחל דוכים וע'
נא"ח 105:

י"ב ינו חנואל (המשיך)

[illegible]

ב רובכ עליו וטליה תחת אחת מידיו ו
יו טהורה שאין משענתו על רגליו והא
רגליו הכמהה טהורות לא כרבי יוסי: הכן
אז שום דבר החוצץ בינו לבין הרפסה ועבד
עבודתו פסולה דכתיב: ושמרת לכל
אחיו הליים העומדים שמהא עמדתו
כשאר אחיו ותנא דבי ר' ישמעאל
הואיל ורפסה מקודשת וכלי שרת
מקודשין כו' בנזחיסין פסול: פסולה
לעבודה כדאמר בפ"ק דחולין דף ק"ג
כל מקום שנאמר אצבע וכהנה אינו
אלא ימין: שיעור לזה. בגזירת אם
אורכ הוא: שיעור ויזה. שיכבד ריבו
עליו דאריך להיות כאן ד': וזים: נעל
פסול כפניו. זו היא צידתו: נעלו
שנים פטורין. ור' יהודה הוא דפטור
כשניהם יכולין: שיעור. צידת זבי
לכל אחד ואחד אלף שמע צידת שיעור
אחד לכולן ומדר' יהודה נשמע לר'
מאיר שמתין יכולים דבשה לא פליגי:
חייבין. לשלם תשלומי ד' זה: קנה
גרדי. אורחא דמילתא והוא העולה
ויורד בשתי: קנה דעלמא. שאינו
עומד אלף להסקה דהוי שיעורו כעלים
דאילו היא שיעורו כדי צריכה: כלפי
לייא. כלפי היכא נהפך דבר זה הא
רבי שמעון הוא דפטור שנים
שהואוהי: מרתנ' אם התי כמטה.
וחי לא מתייבב דהו הולאחא דהוא
מקיל עצמו וישא עצמו: וכן כוים
מן הכס. חייב אם הוציא דהואיל
ומטמא הוצאה חשובה היא להציל
עצמו מן הטומאה: ור' שמעון פוער.
אפילו נחת שנים דהו מלמכא שאינה
צריכה לגופה. דכל מלמכא שאינה
צריכה (לגופה) אלף לסקלה מעליו הוי
מלמכא שאינה צריכה לגופה דבראיו
לא נצלה לו ולא היה צריך לה להק
לאו מלמכא מתחשבת היא לר' שמעון:
במה ופסור על הללי. שהיא טפילה
לאוכל: ואם היה לריך לכלי.
להשמשם בו תשמיש אחר במקום
שמוציאו שם: חייב. על כל אחד
ואחד כי היה דמתייבב היה תרתי
תחתיו האלוהא כהעלם תחת:

ר' אהא בריה דרבא לרב אשי
וביצה קלה לזה א"כ לישמעלין
לארוג מפה לזה וכדי לארוג מפה
למיה דרב נחמא שנים שהוציאו
פי לייא אלא אימא חייבין ור"ש
שיעור בכלי פטור אף על הכלי
ל המטה שהמטה מפה לו ואת
הנבלה וכעדשה מן השרץ חייב
שיעור אם בכלי חייב על האוכלין
אף על הכלי שמע מינה אוכל שני
ב ששת הכא במאי עסקינן כגון
שישנו

הב"י. וחייב על הכלי היינו מקילה כפי
יה הגירסא כגון ששגג על הכלים והוד
לר"י לא פ"י הקונטרס ולא פ"י רש"ס
ונראה להשאט דמקור בהוד בכלי איירי
בו על האוכלין ופטור על הכלי אם התרו
ף על הכלי קחני משמע דחייב שמים:
ובפולגנא

היה זה שטעון מחייב, תמה ר"ת ואמר כלפי לייז אהרן
סגור, והוציאה דבר ברייתא נון בחיבן, הלכך אמר אהרן
היה זה שטעון אורא, ואל דבין מביט' ללכא, אכיעיה אל
בריתא, ואעיקר מתינתין קא', דתנן אל ביכול אחד להוציא
שלושתא דבין, בשפתי דבגנן אלא לעגנן אל אתי ביכול ואל
אל לעגנן אחד ביכול ואחד אורי ביכול דבין אורי ביכול ואל
וישכין ואל שטען ליתא אלא בזה אתי ביכול ואל אתי ביכול
והשטען דבין שטען אף על חבלי שטען סתמלה ואל, שצדק
הכלי צריך לו חייב על זה ועל חבלי שטען, וכן שצדק
אלא כבין בטון התחתון ואל וביצוא ואל, וירידיקין מן
השטען שטען אולם כלל אחי שטען שטען, אמר ר' שצדק

הסוס מעמא צידיו. אס
קס טמאה אכל תחת רר
דחן לעיל ד' טליות תחת
העומד על גבי כלי או אבן

רבי יוסי אומר ואי^הרסום מטמא על ידיו החמור
על רגליו שמשענת הסוס על ידיו וחמור על
רגליו ואמאי הא קא מסייע בהדי הדדי לא
משום דאמרינן מסייע אין בו ממש אמר רב
אשי אף אנן נמי תנינא י"ד אליעזר אומר
"רגלו אחת על הכלי ורגלו אחת על הרצפה
רגלו אחת על האבן ורגלו אחת על הרצפה
רואין כל שאילו ינטל הכלי ינטל האבן
יכול לעמוד על רגלו אחת עבודתו כשרה
ואם לאו עבודתו פסולה ואמאי הא קא
מסייע בהדי הדדי לאו משום דאמרינן מסייע
אין בו ממש אמר רבינא אף אנן נמי תנינא
י"ז קיבל בימין ושמאל מסייעתו עבודתו כשרה
ואמאי הא קא מסייע בהדי הדדי לאו משום
דאמרינן מסייע אין בו ממש ש"מ: אמר רב
זה יכול וזה יכול ר"מ מחייב איבעיא לה
בעינן שיעור לזה ושיעור לזה או דילמא שיעור
אחד לכולם רב חסדא ורב הונא חד אמר
שיעור לזה ושיעור לזה ורב אמר ישיעור אמאי
לכולן אמר רב פפא משמיה דרבא אף אנן
נמי תנינא היה יושב על גבי מטה וארבע
מליות תחת ארבע רגליו המטה טמאות מפני
שאין יכולה לעמוד על שלש ואמאי ליבע
שיעור ויבה לזה ושיעור ויבה לזה לאו משום
דאמרינן שיעור אחד לכולן אמר רב נחמן בר
יצחק אף אנן נמי תנינא י"צ כי שנכנס לבינה
ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא
יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבים ואמאי
ליבעי שיעור צידה לזה ושיעור צידה לזה לא
משום דאמרינן שיעור אחד לכולם אמר
רבינא אף אנן נמי תנינא י"ה השותפין שגבגב
וטבחו חייבין ואמאי ליבעי שיעור טביחה לזה
ושיעור טביחה לזה לאו משום דאמרינן
שיעור אחד לכולם ואמר רב אשי אף אנן נמי
תנינא שנים שהוציאו קנה של גרדי חייבין
ואמאי ליבעי שיעור הוצאה לזה ושיעור הוצאה
לזה לאו משום דאמר' שיעור א' לכולם
דילמא דאית ביה כדי לבשל ביצה קלה לזה
קנה דעלמא מ"ש דגרדי ודילמא דאית ב' כדי
לזה אלא מהא ליבא למשמע מינה תני תנא
קנה של גרדי פטורין ורבי שמעון מחייב י"ס
פוסר: **מתני'** י"ה המוציא אוכלין פחות מוכס
שהכלי מפלה לו י"א תהי במטה פטור אף
המת במטה חייב וכן יכוית מן המת וכוית מ
י"ורבי שמעון פוסר: **גמ'** ת"ר המוציא אוכלין
ופטור על הכלי ואם היה כלי צריך לו חייב
ויתי חלב בהעלם אחד חייב שתיים אמר ר

שמשענת החסם על ידיו. הכי חנן לה בחסם' וזכר פ"ד (משהו 1)
היה רוכב על גבי בהמה וארבע טליות אחת רגלי
בהמה טהורות מפני שיכולה לעמוד על שלש הימה טליות אחת אחת
חסי ידים אחת חסי רגלים אחת די ורגל טמאה רבי יוסי אומר החסם

רבי יוסי אומר ואי (ה)הס
על רגליו שמשענתה ה
רגליו ואמאי הא קא
משום דאמרין מסייע
אשי אף אנן נמי ת
"רגלו אחת על הכלי
רגלו אחת על האבן
רואין כל שאילוי נמי
יכול לעמוד על רגלו
ואם לאו עבודתו פ
מסייע בהדי הדדי לא
אין בו ממש אמר רב
יב קיבל בימין ושמאל
ואמאי הא קא מסייע
דאמרין מסייע אין ב
זה יכול וזה יכול ר
בעיני שיעור לזה ושיע
אחד לכולם רב חסדא
שיעור לזה ושיעור לזה
לכולן אמר רב פפא

רב נסים גאון

המוציא אוכלים מחור
מכשיעור בכלי שטור
על הכלי שהכלי טפילו
לו. בגמ' רבני מערבא גרס
הא דאזא אמר בצריכי
לכלים כגון אלק תוחאי
אבל אם אינן צריכי לכלי
חייב את על הכלי.

רבינו חננאל

ר' יוסי אמר
מטמא כרגליו וחמור מטמא
(כרגליו) כדרי, שמעשה
הסוס על גלגלו ותמור על
ידיו. ואמאי הא קא ספיקי
כרגליו כדרי דים, וידי
בהרי רגלים, לאו משן
אמרנן ספיקי עין אש
מטמא, ודבר אשי ורובני
בריינו ומפרשן כדכוסתא
ובכל הובסיס שקילת דא
שמעטא דבחרא קא גרסי
זה אמר מה זה ימני
זה יכול ר' מאיר דאמאי
איבעי להו בעיני שיעור
זה שיעור להו
דלמא שיעור אחד לכולן
ואתנא חיינו דרא טעית

[illegible]

פסית מימר על זה יחול דמי קא, ולאו אליבא דמי קא, קעני אלא אילי
הוא ואלו דמי קאמר לא כבינא על תבשרהו, דרש פושטין קי בה יחול דמי קא שאפי
הליכין קלא לאקטאע לא כבינא או יחול אלא יחול דמי קא דמאמתיין השיעור אלא לכולן
השיעור דרובא אפי' אן גמי תניא דמי יושב ע"י מטה ו' טליות חולא וכל מטה מנאמא
ואמאי יושב שיעור ולי השיעור ולי, שיעור, רובו של ד' תרנן ב' שיעור מטה על
השיעור יושב ארוב על ארבע, ולי השיעור ולי, ליתול על ארבע ארוב שיעור, ואמאי
השיעור אלא, רובו ב' תנאן אן גמי תניא שפונס לבית תשל ארבע שפני יושב ועלו
לעלות ועלו שנים חייבים ו' שפונס שנים, אמאי חייבין לבית תשל ולי השיעור ולי
אחד לכולן, וקא' מילתא גמי תנמינר דא שפונסא לענין אן יחול אלא יחול דמי קא
אחד לכולן, והתניא ואלו דמי קא שנים חייבים, דרש מדרש שנים (מסריה), אלא ארבע אפי'